

Dzisiaj na pewno, każde z Was doskonale wie, jakie mamy święto...?

W tym szczególnym dla Was dniu, Dniu Dziecka serdecznie Was witam, mocno przytulam ☺ oraz przesyłam życzenia:

Gdziekolwiek jesteście
niech wiatr
przyniesie Wam
uśmiech ode mnie ☺
Ucieszę się
wiedząc że do Was
dotarł.
Bo Wy rysujecie
uśmiech swoją osobą.
A nic nie grzeje
bardziej niż
ciepło niesione
od serca ❤️

Niby tacy sami, a jednak inni - to temat przewodni obecnego tygodnia.

1. Popatrzcie na obrazki poniżej i postarajcie się powiedzieć, jak wyglądają dzieci, co każde z nich dzieci robi?

Każde z tych dzieci pochodzi z innego kontynentu, aby to zrozumieć obejrzyjcie film:

https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0

2. Wysłuchaj opowiadania czytanego przez Rodzica. Ilustracje do opowiadania znajdziesz w książce (s. 72–73).

A. Widzowska *Inny* (Przewodnik Metodyczny Olek i Ada, AA+, cz.4).

Do grupy Ady dołączył nowy przedszkolak. Pani przedstawiła go dzieciom i powiedziała, że ma na imię Anuj. Nikt nie chciał się z nim bawić, bo wyglądał inaczej niż wszyscy: miał ciemną skórę i czarne oczy, tak czarne jak nocne niebo. Chłopiec siedział w kącie i rysował coś na kartce.

– To piesek? – zapytała Ada, przyglądając się rysunkowi.

– Tak, mój dog – odpowiedział chłopiec i dorysował żółte słońce. Ada знала to angielskie słowo i wiedziała, że dog to znaczy pies. Zawsze marzyła o jakimś zwierzątku, ale niestety, była uczulona na sierść i po spotkaniu z psem lub kotem od razu zaczynała kichać.

– Nie baw się z nim – szepnęła jej na ucho Kasia.

– On jest z innego kraju.

– Jest miły – powiedziała Ada.

– I ładnie rysuje. Od tej pory Ada i Anuj często bawili się razem: układali wieże z klocków, budowali zoo i ustawiali w nim plastikowe zwierzątka, kręcili się na tej samej karuzeli. Chłopiec znał dużo dziwnych słów, których Ada nie rozumiała, ale z radością uczyła go wymowy polskich słów.

– To jest huśtawka, potrafisz powiedzieć?

– Fuś... fuś... fuśtajka – próbował wymówić Anuj.

Ada również nauczyła się nowych słów po angielsku i dowiedziała się, że Anuj urodził się w Indiach, a jego imię znaczy „młodszy brat”.

– Ja mam starszego brata Olka, ale jak chcesz, to możesz być moim młodszym braciszkiem – zaproponowała.

Zbliżały się Dzień Babci i Dzień Dziadka, więc dzieci przygotowywały przedstawienie. Kiloro z nich nie chciało występować razem z nowym kolegą.

– Ja nie będę z nim tańczyć – naburmuszyła się Ola.

– Moja mama powiedziała, że on jest z dzikiego kraju – stwierdził Jaś.

– A mój tata mówi, że oni jedzą palcami.

– Nieprawda! Anuj był u nas w domu z mamą i tatą. I wcale nie jedli palcami! – odezwała się Ada.

Słyszając to, pani poprosiła, żeby dzieci usiadły w kółeczku na dywanie, i opowiedziała im bajkę o króliczku Trusiu. Truś był czarny, chociaż wszystkie króliki w stadzie były białe. Okazało się jednak, że czarny królik był najodważniejszy ze wszystkich i to właśnie on uratował Białe Uszate Królestwo.

– Nie wolno się z nikogo śmiać i mówić, że jest inny lub gorszy. Na świecie żyje wielu ludzi, którzy różnią się kolorem skóry, mową i zwyczajami. Ważne, żebyśmy się od siebie uczyli i pomagali sobie wzajemnie.

Ada podeszła do Anuja i wzięła go za rękę.

– On jest moim młodszym bratem – powiedziała. – I razem zagramy babcię i dziadka w naszym teatrzyku! Okazało się, że Anuj ma śliczny głos i potrafi śpiewać jak skowronek. W dodatku nauczył się na pamięć trudnego wiersza po polsku i ani razu się nie pomylił. Największe wrażenie jednak zrobili na wszystkich babcia i dziadek

Anuja. Byli ubrani kolorowo jak motyle i poczęstowali dzieci indyjskimi ciasteczkami.

Gdyby wszyscy na świecie byli tacy sami, nie działoby się nic ciekawego.

3. Rozmowa na podstawie opowiadania i ilustracji w książce

- Kim był nowy przedszkolak w grupie Ady?
- Jak dzieci zareagowały na nowego kolegę?
- Jak mógł się czuć Anuj, gdy dzieci nie chciały się z nim bawić?
- Jaką bajkę opowiedziała pani dzieciom?
- Czy wszyscy muszą być tacy sami?

4. Porozmawiajmy teraz na temat tolerancji.

Proszę Rodzica o wyjaśnienie, co oznacza słowo tolerancja. Tolerancja polega na akceptowaniu inności jakiejś osoby: przyjmujemy ją taką, jaka jest, nawet jeśli ma inny kolor skóry, inaczej wygląda czy się ubiera inaczej niż my. Tak jak każdy kwiat jest inny, tak również każdy człowiek jest inny. Wtedy, gdy ludzie wzajemnie sobie pomagają, troszczą się o siebie i są dla siebie dobrzy, tworzą piękny bukiet kwiatów.

4. Wykonaj zadania (karta pracy cz. 2), strona: 52 i 55 (strony 53 i 54 dzisiaj nie uzupełniamy).

5. Narysuj lub namaluj swoją ulubioną zabawkę.

Pani Bożena